

Анісімов Дмитро Олексійович
викладач кафедри спеціальної
фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ГРАЛЬНОГО БІЗНЕСУ В УМОВАХ ПОСТМОДЕРНУ

Сьогодні свобода асоціюється із ступенем матеріального достатку. Бажання збагачення породжується постійною його рекламою, а також виховання у людей надмірних викривлених потреб. Засоби масової інформації слугують активним інструментом розпалювання штучних, не потрібних людині бажань. Рекламі вдається пробудити в людях все нові і нові бажання [1, с. 44]. Однією із можливостей легкого збагачення, яка рекламується через засоби масової інформації – це азартні ігри.

З 15 травня 2009 року в Україні діяв Закон України «Про заборону грального бізнесу» і відповідно заборонявся будь-який прояв грального бізнесу та участь в азартних іграх. А легальним було проведення тільки державних лотерей, відповідно до Закону України «Про державні лотереї в Україні».

14 липня 2020 року із прийняттям Закону України «Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор» в Україні було легалізовано гральний бізнес. Даний закон зокрема регулює організацію та проведення азартних ігор в мережі Інтернет. Таким чином ставки на спорт легалізовано, але ч. 3 ст. 369-3 Кримінального кодексу України передбачено кримінальну відповідальність за порушення заборони розміщення ставок на спорт, пов'язаних з маніпулюванням офіційним спортивним змаганням з одержанням в результаті цього неправомірної вигоди.

Згідно Єдиного звіту про кримінальні правопорушення по державі Генеральної прокуратури України, у період з 2015 по 2020 рік (час існування ст. 369-3 КК України) зареєстровано тільки 7 кримінальних проваджень, і двом

особам вручено повідомлення про підозру. Відомості про засуджених осіб взагалі відсутні.

Оцінка грального бізнесу як негативного соціального явища не є однозначною, про що свідчать різні підходи держав світу щодо нормативно-правового регулювання організації та участі в азартних іграх [2, с. 12]. Однак, погоджуємося з думкою С. Рябчука, що гральний бізнес є вкрай небезпечним видом господарської діяльності, що підриває соціально-економічну атмосферу життєдіяльності суспільства. Небезпечність цього виду діяльності полягає в тому, що цей вид господарської діяльності нерозривно пов'язаний з таким суспільним явищем, як азартні ігри, які в свою чергу виявляють руйнівний вплив на особистість гравця, спричиняючи у деяких випадках патологічну залежність до них [3 с. 191].

Наголосимо також, що злочини у сфері корупції та шахрайства характеризуються інтелектуальною складовою з боку злочинців. Адже згідно статистики засуджені за дані категорії злочинів в більшій кількості особи з вищою освітою. До даних злочинів досить професійно готуються, а тому ускладнюється їх розкриття.

Зазначене підтверджується опитуванням слідчих Національної поліції України, яке вказало, що на сьогодні існує надвисокий рівень латентності злочинів передбачених ч. 3 ст. 369-3 КК України та проблеми застосування доказової бази в судових органах.

З вище викладеного, вважаємо, що легалізація грального бізнесу в Україні є передчасним рішенням законодавця. Адже Закон України «Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор» не тільки може негативно вплинути на суспільство, а й ще більше ускладнити застосування ч. 3 ст. 369-3 КК України. Тому, окреслена тема є актуальною та потребує подальшого наукового дослідження.

Список використаної літератури:

1. Э. Мельникова Почему они совершают преступления? Москва. Молодая гвардия. 1974, 124 с.

2. Філютович-Герасименко В.С. Адміністративно-правові засади протидії незаконному гральному бізнесу в Україні : дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2016. 246 с.

3. Рябчук С.В. Кримінологічна характеристика та запобігання гральному бізнесу : дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2018. 218 с. URL: https://ivpz.kh.ua/wp-content/uploads/2019/03/diss_riabchuk_07_03_19.pdf (дата звернення: 03.10.2020).

Алєкберов Мезлум Алимадат огли

здобувач I курсу магістратури

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

науковий керівник: **Верхоглядова Наталя Ігорівна**

д.е.н., професор кафедри аналітичної економіки та менеджменту

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ

За визначеннями науковців фінансово-економічна безпека підприємств може бути охарактеризована, як стан підприємства, що дозволяє забезпечити фінансову рівновагу, стабільність, платоспроможність і ліквідність у довгостроковому періоді; забезпечує достатню фінансову незалежність; задовольняє потреби підприємства у фінансових ресурсах для стійкого розширеного відтворення; здатен протистояти існуючим і виникаючим небезпекам, що прагнуть завдати фінансової шкоди підприємству або змінити всупереч бажанню структуру власного капіталу, або примусово ліквідувати підприємство. Фінансово-економічна безпека підприємств є результатом комплексу складових, орієнтованих на усунення фінансово-економічних загроз функціонування та розвитку підприємства і забезпечення його фінансової стійкості й незалежності, високої конкурентоспроможності технологічного потенціалу, оптимальності та ефективності організаційної структури, правового захисту діяльності, захисту інформаційного середовища, комерційної таємниці,